

PRIESTER ZIJN BINNEN EEN VOLK VAN PRIESTERS

Zaterdag 3 juni hoop ik, tijdens een feestelijke viering in de Sint Jan, Nick Kersten tot priester te wijden. Sinds het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965) legt de Kerk de nadruk op de inzet en de verantwoordelijkheid van alle gelovigen. Iedere gelovige is door doopsel, vormsel en het vieren van de Eucharistie toegerust om getuige van het Evangelie te zijn. Het gemeenschappelijk priesterschap vormt gave en opdracht voor alle gedoopten. Maar tegelijk kent onze Kerk natuurlijk ook mannen die de priesterwijding hebben ontvangen.

Priesterlijk volk

Paulus vergelijkt de Kerk met een lichaam. De Kerk is als een lichaam met vele ledematen die elkaar nodig hebben. Gelovigen vullen elkaar aan en geven zo gestalte aan hun ontvangen talenten. De gewijde priester heeft vanuit zijn specifieke roeping en zending binnen de geloofsgemeenschap een eigen plaats. In de tijd van het Rijke Roomse Leven waren er ontzettend veel priesterwijdingen. De ouderen onder ons hebben daar nog wel herinneringen aan. Maar de laatste halve eeuw is het aantal priesterkandidaten helaas flink teruggelopen, zeker in Nederland en heel West-Europa. Priesters uit andere landen komen ons helpen.

Dienend leiderschap

Er zijn tijden geweest dat priesters op een voetstuk werden geplaatst. Maar die tijd is gelukkig voltooid verleden tijd. De priester van vandaag mag, vanuit zijn specifieke wijding, samen met de andere gelovigen gestalte geven aan de geloofsgemeenschap. Allereerst dienstbaar. De diakenwijding die iedere priesterkandidaat eerst ontvangt, wordt bij de priesterwijding immers niet teniet gedaan maar bevestigd. De priester mag Christus zichtbaar maken door een dienstbaar leiderschap. Christus is immers gekomen om te dienen en niet om gediend te worden. Iedere priester is binnen de geloofsgemeenschap geroepen om het Woord te verkondigen en de sacramenten te bedienen, heel bijzonder het Sacrament van de Eucharistie. Juist iedere Eucharistie komt Christus ons tegemoet. Zo krijgt de gewijde priester contouren als dienend leider; zorgende herder; bedienaar van de sacramenten van de Kerk en, niet in de laatste plaats, als zaaier van Gods Woord. Jezus vertelt in het Evangelie een parabel over een boer die zaait. Sommige grond is ongeschikt en het zaad brengt geen vrucht voort. Maar gelukkig is er ook goede grond waar het zaad wel ontkiemt. Deze gelijkenis kan ons bemoedigen. Juist de priester mag het Woord blijven zaaien en op tal van plaatsen komt het tot bloei. Plaatsen waar mensen bidden, waar zorg is voor het milieu als Gods schepping, waar mensen rond een open Bijbel samenkomen, waar mensen voor elkaar zorgen, waar ruzie wordt overwonnen en verzoening wordt gerealiseerd, waar gelovigen Eucharistie vieren en mensen opkomen voor vrede en gerechtigheid.

Vriend van Christus

Onze geloofsgemeenschap is kwetsbaar geworden. Niemand van ons kent de toekomst. De Kerk van gisteren is voorbij; de Kerk van morgen kent nog maar vage contouren. Maar de roepstem van de Heer klinkt ook vandaag. En nog steeds zijn er jongeren die de stem van Christus horen en zeggen: "Hier ben ik, zend mij". In het diepe vertrouwen dat het niet gaat om een sprong in het duister maar om een 'salto vitale', een levenssprong. Iedere priester bindt zich aan de Kerk en heel bijzonder aan de Heer van de Kerk. Onze priesters leven in vriendschap met Christus. Andere gelovigen mag een priester tot een dergelijke vriendschap uitnodigen. Wij blijven bidden om nieuwe roepingen tot het priesterschap opdat het Woord verkondigd wordt en het sacramentele leven van de Kerk voortgang kan vinden. Iedere priester kan alleen vruchtbaar herder zijn als hij dicht leeft bij Christus, onze goede Herder. Zo kan de priester, gezegend door de Heer, heel het priesterlijke volk tot zegen zijn.

Mgr. dr. Gerard de Korte